

geringen med én stemmes flertal trak ned over hovedet på alt og alle sidste år.

Det glædede mig meget at høre, at arbejdsministeren under den forrige debat lagde op til, at man fremover ville søge brede flertal, når så væsentlige lovgivninger skulle gennemføres i fremtiden.

Arbejdsmarkedsreformen blev sidste år gennemført med et hastværk og båret igennem med en magtens arrogance, man skal lede meget længe efter her i Folketinget. Resultatet blev derefter. Vi advarede regeringen i tide, men for døve øren.

Regeringen har så siden måttet erkende, at noget aktivt måtte gøres, og det er jo flot nok, at man trods alt erkender sine fejl. Det vil vi fra konservativ side gerne kvittere for.

Vi mener fortsat, at der er behov for en hovedreparation og ikke noget småfedt i form af et serviceeftersyn af arbejdsmarkedsreformen. Vi mener fortsat, der er behov for en egentlig dagpengereform, som tager fat på finansieringssiden og ydelsessiden. Vi mener fortsat, at der er meget at gøre på hele det her område. Men det ændrer ikke ved, at vi fra konservativ side er glade for, at regeringen rakte hånden ud mod de borgerlige partier i forbindelse med ønsket om at justere arbejdsmarkedsreformen, og vi er også tilfreds med det, vi kunne nå i situationen. Vi mener faktisk, at der stort set på alle områder er tale om forbedringer.

Så er det en anden snak, at vi gerne ville have været videre, og hvis tiden tillader det, vil jeg kort prøve at resumere de punkter, jeg synes er de væsentligste. Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi virkelig får sat fokus på ret og pligt ikke mindst i delperiode 2, hvor vi nu har lagt op til, at der skal være fuld aktivering på fuld tid inden for dagpengemaximum.

Det er godt, at vi får taget fat på rådighedsreglerne for at stramme dem op, så et afslag på et individuelt jobtilbud i delperiode 2 medfører tab af dagpengere retten.

Jeg synes, det er godt, at vi får gjort op med det helt håbløse fænomen, at langtidsledige kunne opleve at få en dagpengemæssig fremgang, når de gik fra delperiode 1 til delperiode 2. Mellem 20 og 30 pct. oplevede at få en præmiering for at være længe ledige. Det har vi gjort op med i forbindelse med det lovforslag, der ligger på bordet nu. Det synes jeg er væsentligt.

Endelig synes jeg også, at det er godt, at vi har fået gennemført en fastholdelse af loftet for antallet af arbejdsgiverbetalte g-dage. Jeg er

enig i, at der var behov for, at vi fik et økonomisk incitament på begge sider af bordet i forbindelse med udarbejdelsen af produktionsplan og arbejdstider og sådan noget, og derfor står jeg ved, at det var meget fornuftigt, at vi gennemførte nogle g-dage. Men omvendt tror jeg også, at vi har fået den adfærdsregulering, vi kan få på området, og derfor mener jeg, at det er relevant af hensyn til de særligt udsatte brancheområder – fiskeri og gartneri og andre sæsonprægede områder – at vi fastholder loftet på de 16 dage årlig.

Jeg synes, det er nogle meget væsentlige elementer, og nu har jeg nævnt hovedpunkterne. Men det betyder ikke, at jeg ikke også synes, at de øvrige punkter i lovforslaget er ganske tilfredsstillende. Jeg vil gerne kvittere for et godt samarbejde med arbejdsministeren og regeringen i det hele taget på dette felt.

Aage Frandsen (SF):

Det, der adskiller regeringens udtalelser fra den tidligere regerings og den nuværende regerings, er, at den tidligere regering åbent sagde, at de ville skære på arbejdsmarkedsområdet. Man fjernede rettigheder og pålagde pligter i ét sammensurium over for de ledige og udstødte.

Det gjorde man formentlig, fordi der i gruppen af ledige ikke findes mange, som en borgerlig regering kunne betragte som deres vælgerkorps. Man talte rent ud af posen. Man talte ikke om serviceeftersyn eller justeringer. Det gør den nuværende regering.

Dykker man ned i, hvad der så ligger i den tågesnak om justeringer og serviceeftersyn, ligger der en række tiltag, som kun kan betegnes som asociale og hovedløse.

Det er oprindeligt ikke mine ord. Det er et citat, som jeg har tilladt mig at tage fra Politiken den 26. november under overskriften »S-hykleri om ledige«. Og det er skrevet af Kaj Poulsen – tidligere kært medlem af dette Folketing og farverig arbejdsmarkedspolitisk ordfører. Jeg ville måske have udtrykt mig mere blidt, men ikke desto mindre er det jo sandt.

Vi er enige i tanken om, at arbejdsløse, der modtager dagpenge, selvfølgelig skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet – og det gør de altså også. Det gør de i dag. Der findes ikke – og vi har været inde på det i diskussionen – eksempler, officiel statistik eller andet på, at det skulle være et reelt problem. Der kan altid findes et par eksempler fra det virkelige liv, men et par eksempler er jo ikke udtryk for, at sådan er helheden.